

507. Krisztus feltámadása igazságunkra

Vad Péter Zsigmond

1. Krisztus fel-tá-ma - da i - gaz - sá-gunk - ra, U - tat szer-ze menny-or-szág - ra, ö - rök bol-dog-ság - ra.

2. Mind e világ terhét vállára vette, A hatalmas Atya Istent értünk megkövette.
3. De lám, ezt nem érti a hálátlanság, Emberekre honnan szállott ennyi nyomorúság.
4. Azért nem fogadják Isten beszédét, Jóra intő szent Igéjét: Krisztust, üdvösségét.
5. „Krisztus feltámadása” – sokan kiáltjuk, De a bűnnek undokságát mi meg nem utáljuk.
6. Tudva, bűnben élünk, semmit nem félünk, Azért a Krisztus halála nem használ minékünk.
7. Támadjunk fel testben azért a bűnből, Melyért mi kirekesztettünk a nagy dicsőségből.
8. Vegyük nagy jó kedvvel Krisztus jóvoltát, Atya Isten előtt való kedves áldozatját.
9. Dicsőség mennyégben az Úr Istennek, Atya, Fiú, Szentléleknek, mindörökké. Ámen.